

Hejsek 5

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXII leden 2017

Pejsek štěká...

Haf! Haf! Haf!

Přeji všem hodně úspěchů a splněných snů do nového roku 2017. Doufám, že jste si užili klidu a pohody a načerpali energii.

Haf! Haf! Haf!

Štěkám vše nejlepší k narozeninám Johance dodatečně za prosinec! Mám nějaký zmatek v oddílovém kalendáři.

Haf! Haf! Haf!

Štěkám vše nejlepší k narozeninám Mety, Simče a Aniče za leden!

Haf! Haf! Haf!

Na vánoční výpravě jsme se opět museli obejít takřka bez sněhu. Všechno

ostatní, co se k Vánocům pojí, jsme však zvládli, jak se patří. Letos dokonce i s oddílovými proroctvími na příští rok. Dárky v tombole byly velice povedené. Zvířátka v lese na nás určitě také s plnými žaludky ráda vzpomínají.

Sára: „Vy na té chatě chováte Hrocha, že jsme pro něj měli mít jídlo?“

Haf! Haf! Haf!

Divadelní festival se blíží, a tak se hned po bruslení pustíme do velkých příprav. Nažhavte paměťové závity a svá divadelní alterega, ať to stojí za to!

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Doufám, že jste prožili příjemné vánoční svátky a do nového kalendářního roku vám i Štěně přeje hodně zdraví a radosti nejen při oddílových výpravách!

V lednu se vydáme na výpravu do ZOO, tak se připravte, ať vůbec nějaká zvířátka poznáme.

Co budeme dělat my menší?

- 5. 1. Schůzka (17:00–18:30)
- 12. 1. Schůzka (17:00–18:30)
- 19. 1. Schůzka (17:00–18:30)
- 20. 1. Čaj (16:00–19:00)
- 22. 1. Výprava do ZOO
- 26. 1. Schůzka (17:00–18:30)

A dále...

- 25. 2. Výroční výprava
- 24.–26. 3. Víkendová výprava
- 16.–17. 4. Velikonoční výprava
- 19.–21. 5. Oddílové hry o štítek táborníka
- 4. 6. Poklad

I Malý Vpřed se v létě vydá na tábor. V **pátek 20. 1.** vás, rodiče malých, v **18.00 do klubovny**, kde si popovídáme o letošním táboře. Děti budou mít mezitím program v rámci čaje. Těšíme se na vás!

Co budeme dělat my větší?

- 3. 1. Oddílovka (16:30–19:00)
- 10. 1. Družinovky (16:30–19:00)
- 17. 1. Oddílovka (16:30–19:00)
- 20. 1. Čaj (16:00–19:00)
- 21.–22. 1. Bruslení
- 24. 1. Družinovky (16:30–19:00)
- 31. 1. Mistrovství v uzlování (16:30–19:00)

A dále...

- 17.–19. 2. Výprava na Sázavku
- 25. 2. Výroční výprava
- 1.–2. 4. Divadelní festival
- 13.–17. 4. Velikonoce
- 28. 4. – 1. 5. Přechod hor
- 19.–21. 5. Štítek taborníčka
- 9.–11. 6. Poklad a výprava na vodu

Informační schůzka k táboru pro rodiče: V **neděli 22. 1. 2017 od 17.00 do 18.00** vás srdečně zveme na informační schůzku k letošnímu táboru.

Časopis Pejsek vyhlašuje

LITERÁRNÍ SOUTĚŽ

na téma

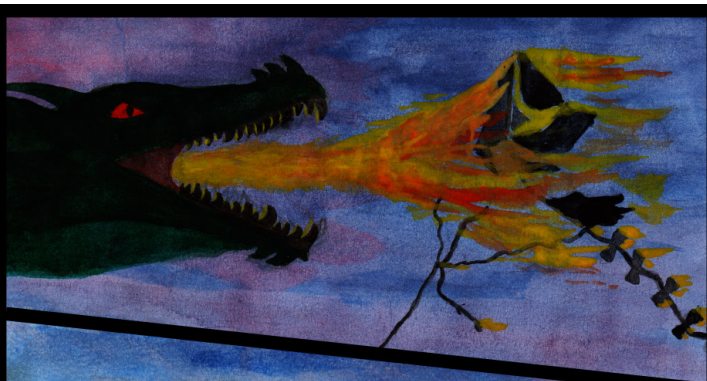
JEŽÍŠMARJA TO BYL ROKENROLL

Povídky a básně zasílejte na Vosovu e-mailovou adresu
vosafilip@seznam.cz,
nebo mu rukopis předejte na schůzce.

Uzávěrka je 31. 1. 2017.

Všechna díla vyjdou v literární příloze únorového Pejseka a jejich autoři získají 5 bodů do bodování. Odborná porota odmění nejúspěšnější autory hodnotnými cenami.

BAVÍ MĚ NIČIT KONKURENCI.

Štěně

Na nový rok si zas myška hrála a tentokrát zamíchala vaše jména mezi všemožná písmenka, abyste si procvičili mozkové závity. Pokud najdeš své jméno získáš 1 bod a druhý bod získáš když najdeš jména všech ostatních. Odpověď ukaž Tyně nebo Majdě a ty ti body zapíšeš.

K	Á	J	A	B	Č	F	G	T	U
P	Ř	O	C	V	W	Z	X	Z	L
K	O	T	Š	Á	R	K	A	E	K
N	H	T	O	H	R	K	A	R	J
S	E	L	A	V	W	Ž	D	F	Q
B	T	V	O	K	A	P	W	R	T
J	C	S	Š	G	T	O	M	Í	K
D	K	H	N	E	F	I	X	Y	R
E	U	N	F	R	A	N	T	A	M
Š	A	L	H	Z	G	M	Í	J	L

Kontakty:
Májka 725 807 853
Sára 728 739 631

Vánoční výprava

(16.-18.12.)

Slavit oddílové Vánoce společně vyrazily všechny části oddílu – malý oddíl, klasický oddíl i družina nejstarších. Malý Vpřed měl sraz dříve, aby mohl dojet autobusem blíž k chatě. Stejně však na naše nejmladší čekala dobrodružná cesta tmavým lesem z Bosně přes zříceninu hradu Valečov až do Zápudova. Ostatní jeli vlakem do Mnichova Hradiště a do Zápudova šli odtamtud. Malí šli spát dříve a starší si před spaním ještě zahráli akční hru plnou zajímavých dotazů a zákeřných pokoutníků v lese u chaty.

V sobotu ráno jsme všichni vyrazili na procházku. Na počátku cesty jsme si zahráli seznamovací hru, aby se jednotlivé části oddílu poznaly. Když jsme našli vhodný stromček, ozdobili jsme ho jídlem pro zvířátka, abychom jim Vánoce také zpříjemnili. O kus dále jsme vyráběli PFka, protože se přiblížil nový rok. Zpátky v chatě jsme se rozdělili – malý oddíl vyráběl ozdoby z přírodnin, starší dělali nepečené cukroví. Po obědě začaly přípravy na slavnostní večer – vyráběl se adventní věnec, začalo se s vařením večeře, připravovali jsme těsto na vánočky a vytvářeli jsme ozdobné figurky ze šišek. Abychom se na chvíli provětrali, zahráli jsme si venku hru, ve které jsme se snažili ostatním skupinkám ukrást dračí vejce. Zpátky vevnitř jsme začali vyrábět papírové ozdobičky, lodičky z oře-

chů a lampionky. Během toho se pekly vánočky a do-
dělávala se večeře. K večeři jsme měli kubu (tradiční
jídlo vyrobené z krup, hub a uzeného – své kamará-
dy nejíme). Když jsme dojedli, vylezli jsme opět ven,
abychom se dozvěděli, co nás příští rok čeká. Prozra-
dily nám to na vodu vypuštěné lodičky a proroctví,
která jsme našli za pomoci lampionků v lese. Zpátky
v chatě jsme započali vánoční večer zpíváním koled
a ochutnáváním různých druhů cukroví. Následovala
tradiční hra pudink. Vrcholem večera, ale bylo loso-
vání vlastnoručně vyrobených dárků z tomboly. Dár-
ky byly všechny moc hezké a různorodé, objevily se
deskové i karetní hry, kalendáře, malované hrnečky
i tašky, prak nebo čajová směs. Kromě dárků z tom-
boly se pod stromečkem našly i další dárečky – třeba
marmelády, nebo pytlíčky od družinek. Jelikož večer
už pokročil, pomalu jsme začali uléhat ke spánku.

Nedělní ráno jsme strávili venku, kde jsme hráli růz-
né hry – krmili jsme zvířátka, stavěli jsme sněhuláka
z koulí tvořených námi nebo vyznačovali nití cestu
mezi stromy. Nakonec zbývalo už jen uklidit chatu
a dojít do Mnichova Hradiště na vlak.

Simča se ptá...?

Co by sis přál/a k Vánocům?

Šárka: Koloběžku. *Franta:* Pokémoní karty. *Tea:* Foťák.
A taky spoustu knížek. *Sára:* Novej batoh. *Mikulda:*

Nějaký hodně drsný oblečení. Totiž, drsné oblečení. *Skříta*: Já bych chtěla k Vánocům kamarády. *Mája*: Já bych si přála finskej slovník a finskou učebnici pro samouky. *Mety*: Přeju si kolo a ještě jeden tajnej dárek. *Esterka*: Ronalda. *Edík*: Sluchátka, florbalku a jeden dárek, kterej nechci říkat. *Johanka*: Telefon a diář. *Anička*: Nic... Mír na zemi. Všechno mám, nic nepotřebuju. *Kryštof V.*: Knížku o nějakých zajímavých dobrodružstvích. *Jóna*: Prkno. *Máta*: Terénní jednokolku, kolo nebo kytaru za 40 tisíc.

Která oddílová akce tě za uplynulý rok bavila nejvíc?

Šárka: Mě nejvíc bavila Vraní. *Franta*: Mě Vánočka. *Tea*: Výprava na kola a voda. Poprvý jsem byla totiž na vodě, protože předtím jsem byla vždycky nemocná. *Sára*: Asi Vánočka. *Mikulda*: Rozhodně tábor. Všechno na táboře, každý den! *Skříta*: Mně se líbilo naprosto všechno, ale nejvíc mě baví, když máme jako starší samostatný akce. *Mája*: Asi nejvíc Podzimky, ale taky tábor, všechny schůzky, na kterých jsem byla, všechny výpravy... *Esterka*: Voda. *Edík*: Asi tábor, protože jsme nikam moc daleko nechodili. *Johanka*: Voda! Protože to byla strašná sranda a shazovali jsme se tam. *Anička*: Poklad! Ale v Praze Poklad. *Kryštof V.*: Mě bavila hodně brigáda v přírodě, bruslení a Vánočka, protože byla hodně hezká a povedená. *Jóna*: Nějaká etapa, etapy se mi strašně líběj. *Štěpi V.*: Asi Vánočka. *Kryštof Š.*: Možná kola.

Líbilo se ti na Vánoce?

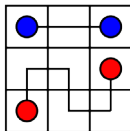
Šárka: Jo, teď už znám Jendů. *Franta:* Mně taky, už si pamatuju Vosu. *Tea:* Jo, bylo to super, všechno se mi líbilo. *Mikulda:* Samozřejmě, líbilo. *Skříta:* No, minulé byla lepší. *Mája:* Líbila se mi, ale taky mi ty minulý přišly lepší. Už se nějak vytrácí ta atmosféra. *Esterka:* Byla hrozná kosa, nechutnej pudink... *Johanka:* Já to mám radši v Šiškovcích. *Anička:* Nevím, čekala jsem, že to bude lepší. *Jóňa:* Byla tam spousta nových skvělých věcí. *Máta:* Jo, dobrý, překvapily mě dárky. *Kryštof Š.:* Byla super, protože jsem se mockrát dostal k pudinku.

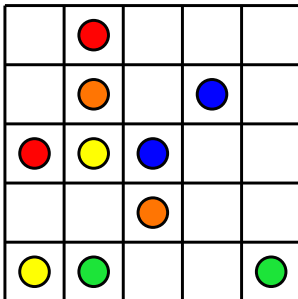
Spojování teček

Pravidla jsou jednoduchá. Spoj stejně barevné tečky tak, abys čarami zaplnil celou mřížku a čáry se nekřížily. Své řešení ukaž Pomerančovi a dostaneš pár bodů do bodování.

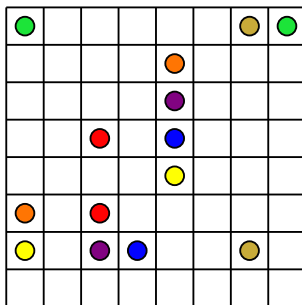
Takto vypadají
správně spojené
tečky.

Pro mladší (do 5. třídy včetně):

Pro starší (od 6. třídy včetně):

Cestopis z Alp

Úterý 23. 8.

Probudili jsme se – tentokrát už zase každý ve svém stanu – do modré oblohy. Tedy, abychom byli upřímní, sem tam se ještě nějaký ten oblak našel, ale v porovnání s kompletním šedem předchozích dní jsme si připadali jako na pláži. Kolem nás prošlo několik skupin povídacích rakouských důchodců a hlavně důchodkyň, kteří si v údolí přivstali a teď s křepkostí mladíků dupali úbočím vzhůru. Nechtěli jsme se nechat zahanbit, a tak jsme rychle usušili to nepotřebnější, zase všechno sbalili, rozloučili se s kravami, které nám po tři dny dělaly společnost, a kvapem, aby si to počasí zase nerozmyslelo, vyrazili nahoru.

První vrch, který nás ten den čekal, byl zároveň nejvyšším bodem celé výpravy – byl to Seckauer Zinken s nadmořskou výškou 2397 metrů. Cesta vedla po úzkém hřebeni, kde sice fičelo, nicméně už nikterak nebezpečně, a když cesta čas od času klesla na závětrnou stranu, mohl si člověk dokonce dovolit kochat se výhledy bez kapuce naražené přes uši.

V nejtěžším stoupání jsme se střetli se dvěma důchodkyněmi, které už si to zase metelily zpátky a zvěstovaly, že je nahoře mlha. Byla to pravda, nicméně když jsme po namáhavém výstupu konečně vydupali na vrchol, coby odměna se nám na několik vteřin

rozevřel široký výhled. Pak se ovšem oblaka zase zavřela, a my tak měli dost času pořídit skupinové foto, zapsat se do vrcholové knihy a posvačit. Zřejmě jsme se tvářili až moc zuboženě, když jsme upoutali pozornost poutníka, který nám chtěl dát své jídlo, ale ujistili jsme ho, že je všechno v pořádku. Seckauer Zinken byl pro většinu z nás nejvyšším místem, kam jsme vyšplhali po svých.

Nelenili jsme však a pokračovali dál, očekával nás sestup do sedla a znovu výstup, tentokrát na Maierangel Kogel, jen o čtyřicet metrů nižší než Zinken. Kolená nás začala pobolívat, tak jsme si v sedle dali oběd a vzhůru pokračovali až řádně posilnění. Proti nám sama sestupovala na slovo skoupá slečna, která jako jediná široko daleko měla stejně jako my velký batoh s karimatkou a spacákem (Rakušáci vyráží výhradně na jednodenní výlety s malým batůžkem a trekovými holemi). Její vícedenní výbava a i to, že kráčela sama, nás velmi nadchlo, a když jsme z vrcholové knihy na Maierangelkogelu vyčetli, že se jmenuje Barbara Jung, usoudili jsme, že jde o jednu z nejdrsnějších Barbor na světě (ale Samara je taky týpek, pozn. red.). Mlha už se navíc stihla roztrhat, takže jsme se mohli bez přestání kochat luxusními výhledy na snad úplně všechna rakouská pohoří.

Téhož dne jsme ještě museli pokořit Brandstätter Kogel (2234 m n. m.). Na tento vrchol prý (podle nápisu, který jsme nahoře vyluštili) jistý Peter Grillitsch

vystoupal v průběhu dvaceti let celkem tisíckrát, to jest každý týden jednou. Poměrně nedávno tam pak se svými kamarády vztyčil velký kříž (do vrcholové knihy u něj zavěšené jsme se pochopitelně rovněž po-depsali).

Pak jsme (stále ohromeni výhledy) sestoupili do sedla, kde už bylo načase rozloučit se s hřebenem a spadnout do údolí. Naším cílem bylo úchvatné Ingeringsee, jezero mezi horskými vršky. Než jsme k němu sklesali (tisíc výškových metrů dá přeci jen znaveným kolenům zabrat), měli jsme s Peterem Grillitschem tu čest ještě jednou, neboť po sobě pojmenoval nácestný pramen, u kterého jsme doplnili vodu. (Protože byla voda dobrá a korýtko a ceduli prý zhotovil ve volném čase, trochu sebestřednosti jsme mu prominuli.)

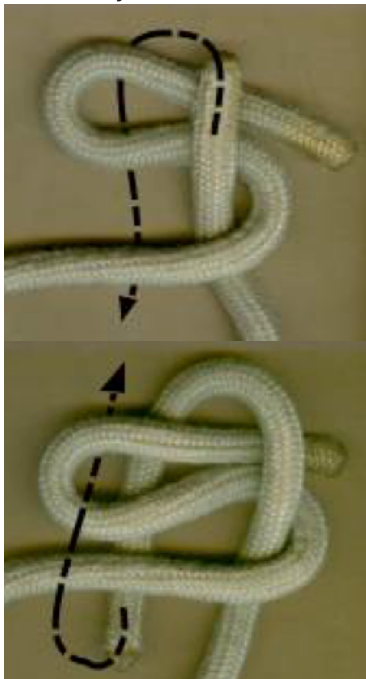
K průzračnému jezeru ve výšce 1221 metrů nad mořem jsme dorazili krátce před soumrakem. Než jsme postavili stany, chvíli jsme počkali, než kolem projdou poslední rakouští výletníci. Pokusili jsme se rozluštit nečitelnou vybledlou ceduli, abychom se ujistili, zda tu náhodou není stanování zakázáno, ale dle našeho nejlepšího vědomí a svědomí hovořila pouze o zapovězení rybolovu, takže jsme rozbili tábor v lese vedle jezera a Eliška se Sárrou, Samarou a Pomem se odešli vykoupat do vody, která měla optimisticky asi jeden stupeň. Pak jsme usnuli jako zabítí.

Vykoupou se zítra ráno i Jenda s Vosou? Z jaké roman-tiky vážně praská hlava? Čí vaříč se během večere po-stará o všeobecné pozdvižení? Čtěte v únoru!

Uzle, uzle, uzle!

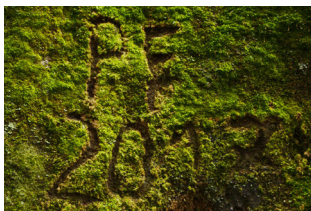
Mistrovství v uzlování už klepe na dveře. V minulém čísle jsme se naučili, jak se váže Eskymácká smyčka a Kličková spojka.

Dnes se podíváme, jak se váže Uzel dobrého skutku, neboli buchtičky. Každý, kdo je ukáže Elišce krásně uvázané, získá 2 body do bodování.

**I Pejsek vám přeje úspěšný rok
2017!**

Kontakty:

(Kontakty na Májku a Sárú najedete u mladších)

Eliška (728 467 049)

Jenda (799 790 244)

Pomeranč (720 358 010)

T.O. Vpřed pro vlastní potřebu.
tovpred.ctrnactka.cz

